

จังหวัดที่มีศักยภาพด้านการลงทุนของอินโดนีเซีย

อินโดนีเซียเป็นประเทศหนึ่งในกลุ่มอาเซียนที่นำเข้าไปลงทุน ทั้งเพื่อผลิตสินค้าป้อนตลาดภายในประเทศ ซึ่งมีขนาดใหญ่เกือบ 250 ล้านคน และเพื่อส่งออกต่อไปยังประเทศที่ 3 เนื่องจากอินโดนีเซียมีข้อได้เปรียบในด้านทำเลที่ตั้ง โดยเปรียบเสมือนสะพานสำคัญที่เชื่อมโยงมหาสมุทรอินเดียและมหาสมุทรแปซิฟิกเข้าด้วยกัน อีกทั้งยังเป็นสะพานเชื่อมต่อระหว่างทวีปเอเชียกับทวีปออสเตรเลีย ส่งผลให้อินโดนีเซียเป็นศูนย์กลางทางธุรกิจที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาคเอเชีย แต่เนื่องด้วยลักษณะภูมิประเทศของอินโดนีเซียประกอบด้วยหมู่เกาะน้อยใหญ่ราว 6,000 เกาะที่มีประชากรอาศัยอยู่ (จากทั้งหมด 17,508 เกาะ ซึ่งมากที่สุดในโลก) ทำให้อินโดนีเซียเป็นประเทศที่มีความหลากหลายและมีลักษณะเฉพาะแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ สำหรับจังหวัดที่มีศักยภาพนำเข้าไปลงทุน ได้แก่

- **กรุงจาการ์ตา (Jakarta)** เป็นเมืองหลวงของอินโดนีเซียและมีสถานะเป็นเขตนครหลวงพิเศษ (Special Capital City District) ตั้งอยู่บริเวณชายฝั่งทางตะวันตกเฉียงเหนือของเกาะชวา ประชากรมีกำลังซื้อสูงด้วยรายได้เฉลี่ยต่อคนต่อปีราว 3,900 ดอลลาร์สหรัฐ เทียบกับรายได้เฉลี่ยของประชาชนทั่วประเทศที่ระดับราว 920 ดอลลาร์สหรัฐ (ข้อมูลปี 2546) โดยกรุงจาการ์ตามีบทบาทสำคัญในการเป็นศูนย์กลางของสถานที่ราชการ สถานทูตของนานาประเทศ สำนักงานตัวแทนของบริษัทต่างชาติ ตลอดจนสำนักงานใหญ่ของธนาคารกลางอินโดนีเซีย (Bank Indonesia) และธนาคารพาณิชย์ต่าง ๆ (รวมถึงสาขาของธนาคารกรุงเทพ จำกัด ของไทย) ทำให้กรุงจาการ์ตามีรายได้จากภาคบริการ อาทิ การเงิน การค้า และการท่องเที่ยว ในสัดส่วนที่ค่อนข้างสูง นอกจากนี้ ยังสามารถผลิตและส่งออกสัตว์น้ำและพืชผลทางการเกษตรได้หลายชนิด อาทิ ปลาสด กุ้ง ข้าว ดอกกล้วยไม้ ฯลฯ อีกทั้งยังเป็นที่ตั้งของท่าเรือ Tanjung Priok ซึ่งเป็นท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดและเป็น International Hub Port ที่สำคัญของอินโดนีเซีย โดยสามารถรองรับการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศได้มากถึงปีละ 2.5 ล้าน TEUs (Twenty-Foot Equivalent Units : หน่วยเทียบเท่าตู้คอนเทนเนอร์มาตรฐานความยาว 20 ฟุต)

- **จังหวัดชวาตะวันออก (East Java Province)** ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของเกาะชวา มีจุดเด่นในด้านการเป็นตลาดแรงงานขนาดใหญ่โดยมีประชากรมากถึง 36 ล้านคน (สัดส่วนกว่า 16% ของจำนวนประชากรทั้งประเทศ) และมีค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำราว 71 ดอลลาร์สหรัฐ/เดือน (ข้อมูลปี 2549) ซึ่งค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับจังหวัดสำคัญทางเศรษฐกิจอื่น ๆ ปัจจุบันชวาตะวันออกเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรมที่สำคัญของประเทศ เนื่องจากเป็นที่ตั้งของนิคมอุตสาหกรรมรวม 7 แห่ง ซึ่งมีทั้งนักลงทุนท้องถิ่นและนักลงทุนต่างชาติ อาทิ เฮอร์มณี ได้หวัน ฮองกง ฯลฯ เข้าไปดำเนินธุรกิจหลากหลายประเภท เช่น ปิโตรเคมี ห้อยเย็น การแปรรูปน้ำตาล การแปรรูปไม้ การต่อเรือ เป็นต้น นอกจากนี้ ชวาตะวันออกยังเป็นแหล่งผลิตข้าว น้ำตาล และไม้สักคุณภาพสูงที่สำคัญของประเทศ อีกทั้งยังมีท่าเรือขนาดใหญ่ 7 แห่ง โดยท่าเรือที่ใหญ่ที่สุดของจังหวัดนี้ คือ ท่าเรือ Tanjung Perak ในเมืองสุราบายา ซึ่งเป็น International Hub Port ที่สำคัญของอินโดนีเซียเช่นเดียวกับท่าเรือ Tanjung Priok

- **จังหวัดกะลิมันตันตะวันออก (East Kalimantan Province)** ตั้งอยู่ทางฝั่งตะวันออกของเกาะกะลิมันตัน เป็นพื้นที่ซึ่งอุดมด้วยทรัพยากรธรรมชาติหลากหลายชนิด ไม่ว่าจะเป็นน้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ ถ่านหิน และแร่ธาตุต่าง ๆ อาทิ ทองคำ เงิน ควอตซ์ หินปูน ฯลฯ รวมทั้งยังมีพื้นที่เหมาะแก่การเพาะปลูกและสำหรับเลี้ยงสัตว์อีกด้วย ทำให้กะลิมันตันตะวันออกเป็นแหล่งลงทุนที่สำคัญในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ การแปรรูปผลผลิตทางด้านเกษตรกรรม ประมง และปศุสัตว์ นอกจากนี้ ยังมีท่าเรือมากถึง 12 แห่ง ในจำนวนนี้ มีท่าเรือหลายแห่งที่ใช้รองรับการขนส่ง

สินค้าเฉพาะอย่าง เช่น ท่าเรือ Sangata ใช้ขนส่งถ่านหิน และท่าเรือ Teluk Adang ใช้ขนส่งน้ำมันปาล์มดิบ เป็นต้น

- **จังหวัดสุมาตราเหนือ (North Sumatra Province)** ตั้งอยู่ทางตอนเหนือของเกาะสุมาตรา ใกล้เคียงกับ มาเลเซียและฟิลิปปินส์ และเป็นทางผ่านของเส้นทางเดินเรือระหว่างประเทศที่สำคัญ ทำให้มีท่าเรือมากถึง 21 แห่ง โดยมีท่าเรือ Belawan ซึ่งตั้งอยู่ในเมืองเมดาน (เมืองหลวงของสุมาตราเหนือ) เป็นท่าเรือสำคัญที่ใช้ในการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังมีป่าไม้หนาแน่น และสามารถเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจได้หลายชนิด อาทิ ปาล์ม ยางพารา กาแฟ โกโก้ และยาสูบ ฯลฯ จึงเหมาะต่อการลงทุนแปรรูปไม้ และแปรรูปพืชผลทางการเกษตร

ส่วนเศรษฐกิจต่างประเทศ ฝ่ายวิชาการ

พฤษภาคม 2550